

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010550
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010550.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Rudolfa Ďurtu v trestnej veci obžalovaného P. Y. za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 15. júla 2015 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 126/2014 zo dňa 12. 1. 2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 126/2014 zo dňa 12. 1. 2015 v časti týkajúcej sa trestu odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. u k l a d á obžalovanému P. Y. podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný P. Y. pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 126/2014 zo dňa 12. 1. 2015 bol obž. P. Y. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

dňa 19. 3. 2014 v čase okolo od 20.35 h v Detve, okres Detva na ulici Štúrova pred vchodom do obchodného domu Tesco, bezdôvodne fyzicky napadol tam prítomného N. C., nar. X. X. XXXX, bytom J., W. XXX/X tak, že keď popri ňom prechádzal, tak ho jedenkrát udrel pravou rukou zovretou v päšť do tváre, do oblasti ľavého oka a nosa a následne ho z poza chrbta začal rukou škrtiť, kde keď sa N. C. podarilo vyslobodiť, tak P. Y. začal utekať, pričom zakričal „celú rodinu pobijem“, čím poškodenému takto svojím konaním spôsobil zranenia - pomliaždenie tváre v ľavej okoločnicovej oblasti a pomliaždenie nosa s dobou liečenia 3 až 5 dní a PN 5 dní,

napriek tomu, že bol dňa 13. 6. 2013 OO PZ Detva postihnutý v priestupkovom konaní pre priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb., č. bloku 16002441, a bola mu uložená pokuta 30,- eur.

Za to bol odsúdený podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Súčasne prvostupňový súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Taktiež prvostupňový súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 85/2014 zo dňa 18. 6. 2014, ktorým súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák., pretože pokladal trest uložený obv. P. Y. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 1/2014 zo dňa 22. 1. 2014 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. V súvislosti s náhradou škody prvostupňový súd podľa § 287 ods.

1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému spôsobenú škodu a to N. C. vo výške 80,50 eur.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku zdôvodnil tým, že považoval za nepochybné, že skutok uvedený v obžalobe spáchal obž. P. Y.. Poukazuje pritom jednak na doznanie obžalovaného, kde obžalovaný poprel len, že by poškodeného udrel boxerom, avšak táto skutočnosť nebola kvalifikačným momentom a taktiež poukazuje i na výpoveď poškodeného a ďalších vypočutých svedkov. V súvislosti s ukladaním druhu a výmery trestu prvostupňový súd konštatuje, že prihládol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obž. Y. zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa ku trestnej činnosti priznal a tento úprimne oľutoval a zároveň zistil dve priťažujúce okolnosti, t.j. že spáchal viac trestných činov - § 37 písm. h) Tr. zák. a že už bol za trestný čin odsúdený - § 37 písm. m) Tr. zák. S poukazom potom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladal obžalovanému trest v rozpätí od 16 mesiacov do 3 rokov, kde v konečnom dôsledku obžalovanému uložil trest na samej spodnej hranici takto určenej trestnej sadzby. Tento trest ukladal prvostupňový súd ako súhrnný, nakoľko obžalovaný tento trestný čin spáchal predtým, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený rozsudok za iný jeho trestný čin - trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 85/2014, kde síce súd de facto neuložil obžalovanému trest, ale podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu. Zdôrazňuje pritom, že takýto rozsudok má povahu výroku o treste, na rozdiel od výroku o upustení od potrestania. Z tohto dôvodu potom zrušil výrok o treste z vyššie uvedeného trestného rozkazu a následne potom trest v trvaní 16 mesiacov považoval za primeraný, jednak z hľadiska individuálnej ako i generálnej prevencie.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, ktoré neskôr doplnil ustanovený obhajca v dôsledku toho, že obžalovaný nastúpil výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci. V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovaného upresnil, že odvolanie podáva do výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen vo výmere 16 mesiacov. Zdôrazňuje pritom, že postup súdu použitý pri uložení trestu odňatia slobody považuje za nesprávny, nakoľko nedošlo k naplneniu všetkých skutočností odôvodňujúcich uloženie súhrnného trestu odňatia slobody s tým, že uložený trest popri už vykonávanom treste, aj vzhľadom na spáchaný skutok, je neprimerane prísny. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu vo výroku o treste s tým, aby obžalovanému bol uložený primeraný trest odňatia slobody. Na tomto stanovisku zotrval obžalovaný i na verejnom zasadnutí. Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí s poukazom na referovanie veci, najmä ohľadne uloženia súhrnného trestu, navrhol zväziť v prípade obžalovaného uloženie samostatného trestu za prečin výtržníctva.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného, čo do výroku o uložení súhrnného trestu je dôvodné.

Rozhodujúcou skutočnosťou pre správne zákonné zodpovedanie otázky, či v danom prípade ide o súbeh alebo recidívu, je skutočnosť akého charakteru sú skutky, za ktoré bol v minulosti obžalovaný odsúdený a aké tresty boli obžalovanému uložené.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 1/2014 zo dňa 22. 1. 2014 je zrejmé, že ods. P. Y. bol týmto trestným rozkazom uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b), písm. f) Tr. zák., ktorého sa dopustil celkom 13-timi čiastkovými skutkami a to 19. 7. 2013, 10. 7. 2013, 15. 7. 2013, 15. 7. 2013, 15. 7. 2013, 15- 7. 2013, 15. 7. 2013, 16. 7. 2013, 14. 5. 2013, 13. 6. 2013, 13. 6. 2013, 17. 7. 2013, 17. 7. 2013. V prípade všetkých uvedených skutkov obžalovaný kradol drobné predmety z predajní a obchodných reťazcov - okuliare, voňavky, alkohol, čokoládu a pod. Odsúdenému bol v tomto prípade uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Súčasne mu bola uložená povinnosť nahradiť škodu jednotlivým poškodeným.

Trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 85/2014 zo dňa 18. 6. 2014 bol obž. P. Y. uznaný za vinného a odsúdený za prečin krádeže podľa § 222 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., ktorého sa

dopustil tým, že 11. 2. 2014 z predajne Billa Detva odcudzil 1 ks deodorantu zn. Nivea Stick v hodnote 3,79 eur a 1 ks deodorantu zn. Rexona v hodnote 2,99 eur, pričom pri tejto krádeži bol pristihnutý pracovníkom SBS spoločnosti Billa, s.r.o. V tomto prípade súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko považoval pôvodne uložený trest za podstate rovnorodú trestnú činnosť za dostatočný a to i vzhľadom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Týmto trestným rozkazom de facto i de jure sa Okresný súd Zvolen vysporiadal so skutkom pokračovacieho trestného činu krádeže, ktorý má jednotiaci zámer, jednotiaci predmet útoku a existuje i blízka časová súvislosť s jednotlivými útokmi z predchádzajúceho rozsudku. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 9. 7. 2014. Z cit. trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen je teda zrejmé, že súd trestným rozkazom 2T 85/2014 iba pričlenil jeden čiastkový skutok k pokračovaciemu trestnému činu krádeže, za ktorý už bol predtým právoplatne odsúdený. Z tohto je zrejmé, že nejde o prvý rozsudok v tejto trestnej veci. Týmto trestným rozkazom nebola zrušená ani vina ani uložený trest z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen 2T 1/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 5. 2. 2014.

Zo skutku, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu, ktorého sa dopustil dňa 19. 3. 2014 je teda zrejmé, že prvým odsudzujúcim rozsudkom, vo vzťahu ku ktorému možno uvažovať o uložení súhrnného trestu je trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 1/2014. Žalovanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil až po doručení tohto trestného rozkazu (a taktiež i po právoplatnosti trestného rozkazu).

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad pre uloženie súhrnného trestu.

Z uvedenej časovej postupnosti odsúdení a skutkov tak, ako boli horeuvedené je potom zrejmé, že v danom prípade neprichádza v úvahu uloženie súhrnného trestu, nakoľko nejde o súbeh, ale ide o opakovanie trestnej činnosti a skutok je potrebné posúdiť samostatne a to v rámci základnej trestnej sadzby, ktorá je v danom prípade 6 mesiacov až 3 roky.

S poukazom potom na takto zistený a preukázaný právny stav, krajský súd konštatuje, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov je v danom konkrétnom prípade dostačujúce pre splnenie úlohy tak individuálnej, ako i generálnej prevencie, kde krajský súd vzal v úvahu jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že obžalovaný sa doznal, ako i priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti trestaný. Rovnako tak krajský súd vzal v úvahu i charakter trestnej činnosti, ktorý sa kladie obvinenému za vinu, kde v podstate ide o menej závažné protispoločenské konanie, kde potom trest uložený pri spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby môže splniť úlohu tak, ako je upravená v ust. § 34 Tr. zák.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody senát krajského súdu zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Ostatné výroky prvostupňového súdu, čo sa týka ohľadne viny, ako aj náhrady škody, zostávajú týmto rozhodnutím nezmenené.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.